

### [Undervisningsministeren.]

ærede Medlemmer, som har stillet Forespørgselen, at jeg er dem taknemmelig for, at de har gjort det, fordi det har givet mig Lejlighed til vedrørende et rent administrativt Emne dog at gøre Rede for, hvorledes Sagen ligger, saa at Tinget dels har kunnet høre min Fremstilling, dels har kunnet faa Lejlighed til at stille yderligere Spørgsmaal til mig.

**Ordføreren for Forespørgerne (Knud Kristensen):** Jeg takker den højtærede Minister for hans Udtalelser, idet jeg dog straks vil sige, at jeg ikke paa alle Punkter finder dem helt fyldestgørende. Der er navnlig et bestemt Spørgsmaal, jeg gerne yderligere vilde stille og have klart Svar paa.

Forinden vil jeg dog gøre nogle enkelte Bemærkninger til noget, som den højtærede Minister her har udtalt, nemlig at han var ked af en Udtalelse, jeg havde fremsat over for Pressen om, at jeg ansaa Ministerens Fremgangsmaade for anmassende. Dette skal forstaas under en bestemt Forudsætning, nemlig den, at Ministeren vilde gennemføre Reformen uden at sikre, at der stod et Flertal i Rigsdagen bagved; det fremgaar af det Blad, hvis Medarbejder jeg har udtalt mig over for. Jeg vil gerne læse disse faa Linier op, hvis den højtærede Formand tillader det. Det er jo ikke en ordret Gengivelse af, hvad jeg har sagt, men Referat af en Samtale. Deri skriver Journalisten i Anledning af Forespørgselen, at jeg har udtalt, at det er noget anmassende af en Undervisningsminister paa egen Haand at ville gennemføre en saa betydelig Retsskrivningsændring uden at sikre sig, at der er Flertal i Rigsdagen derfor. Deraf vil det fremgaa, at det var under denne Forudsætning, jeg havde udtalt mig.

Derefter vil jeg gerne sige til den højtærede Minister, at jeg er ikke utilfreds med, at han har udtalt sig til Pressen, men jeg er ikke rigtig tilfreds med *det*, han har udtalt til Pressen, og det er det, der har givet Anledning til denne Forespørgsel. Af det, han har udtalt til Pressen, synes det ikke at fremgaa, at han har tænkt paa at indhente nogen Godkendelse fra Rigsdagens Side, og det er som sagt det, der har foranlediget os til at stille denne Forespørgsel til Ministeren. Jeg skal som Støtte herfor, med Formandens Tilladelse, oplæse et Par korte Citater. Paa Grundlag af en Samtale, Ministeren har haft med Pressen, om en Bekendtgørelse angaaende at erstatte de store Bogstaver med smaa, gen-

giver „Social-Demokraten“ for 13. Januar 1948 det saaledes:

„Naar Bekendtgørelsen er udarbejdet, og det menes ikke at ville trække længe ud, forelægges den i et Ministermøde til Godkendelse, hvorefter Skolerne informeres.“

Her er ikke fjerneste Tale om, at Sagen skal godkendes eller forelægges Rigsdagen, saa man kan høre dens Mening derom. Endelig vil jeg gerne fra samme Blad citere den højtærede Ministers Svar paa et Spørgsmaal fra Bladets Side. Spørgsmaalet lyder saaledes:

„Kan man betragte det som givet, at Reformen gennemføres i Skolerne?“

Herpaa svarer Ministeren efter Bladets Gengivelse:

„Mine Kolleger skal jo godkende den Bekendtgørelse, vi nu udarbejder, og se paa Overgangsreglerne o. s. v., men man maa antage, at de gaar ind derfor, da de har bemyndiget mig til at udarbejde Materialet. Ogsaa Skolens Folk er i det store og hele stemt for de smaa Bogstaver, saa jeg tror ikke, det vil støde paa store Vanskeligheder. Men naturligvis kan der dukke en ny Ernst von der Recke op og rejse de konservative Rækker til Protest. Tankens Realisation tror jeg dog ikke man kan hindre.“

Her er altsaa Tale om Ministeriets Godkendelse, og naar den er indhentet, er det efter disse Udtalelser Ministerens Agt at gennemføre Reformen.

Et andet Blad, som ogsaa staar den højtærede Minister nær, nemlig „Politiken“, refererer denne Samtale og disse Udtalelser saaledes:

„Kun Skolen er bundet af en ministeriel Bekendtgørelse, og det er en saadan, vi nu gaar i Gang med at udarbejde. Naar de sagkyndige her i Ministeriet er færdig hermed, vil jeg paa ny forelægge Sagen i et Ministermøde, men allerede i den Tilslutning, jeg har faaet, ligger, at Sagen vil blive gennemført.“

Paa dette Tidspunkt har Ministeren i sine Udtalelser ikke givet Udtryk for, at ogsaa Rigsdagen skulde faa denne Sag til Overvejelse og Stillingtagen, og det er som sagt det, der har foranlediget, at vi har følt os utrygge ved, at Rigsdagen ikke skulde blive hørt paa en saadan Maade, at der blev taget Hensyn til dens Stilling.

Den højtærede Minister mente, han havde Berettigelse til at gaa frem paa denne Maade, og henviste til forskellige tidligere Afgørelser. Det har jeg i og for sig ikke be-